

FERIEGJESTERNE.

af C. Hostrup.
(1858. Folketheatret.)

Allegretto.

„Å jünta å ja!“

I.

Knud.
Inger.
Knud.

O, hu - sker Du vel, o,
Jeg glem - mer det ej, jeg
I Min - der - nes Ly, i

hu - sker Du vel,
glem - mer det ej,
Min - der - nes Ly

naar jeg kom hjem med
Kn. Det var den bed - ste
Fe - ri - en os for

Sö - ren i Kveld? InJeg
Gla - de for mig! KnO
ly - ster paa - ny. BegJeg

hu - sker det vel, jeg
glem - mer det ej, jeg
Min - der - nes Ly, i

hu - sker det vel,
glem - mer det ej,
Min - der - nes Ly

naar Du kom hjem med
det jeg var min bed - ste
Fe - ri - en os for

Sö - ren. Kn. Var
Gla - de. Kn. Ja
ly - ster. Kn. Ja

för jeg for - knyt, blev
In - ger, Du var min
her blev mit Sind som

her jeg at - ter kjæk, og
Le - ge - kam - me - rat Ja
for - dum let og frit, her

glem - t var paa en Gang
blindt jeg Dig lyst - red
gav man mig i - gjen, hvad

Sko - lens Tvang og Skræk, ja
som en Po - ten - tat, og
helst jeg kald - te mit, jeg

he - le min Lær - dom
snart jeg med Kjæp a -
fandt jo det Hjem, jeg

brat var dum - stet væk, saa
ge - red Din Sol - dat og
sav - ne - de saa tidt, jeg

snart jeg traad - te ind ad
snart som Hest jeg trak Din
fandt jo Dig, min lil - le

Dö - ren.
Slæ - de!
Sö - ster!

Tempo di Menuetto.

Fredm. Epist. N° 11.
(gammel Menuet.)

II.

f Doktor. 1. Fe - ri - en kræ - ver
Fröken. 2. Men ik - ke sandt, for

Løj - er og Spænd, sin
det Nar - re - ri De
Vis - dom man bort maa
Da - mer - ne dog vil
slæn - ge
spa - re?
f La la la la la
Ha ha ha ha ha
Dokt.

la
ha
her du'r den
Und - skyld jeg
ej!
lo!
Prof. Men vi, som er al - vor - li - ge Mænd!
Nej, der hvor Kraf - ten tum - ler sig fri, er
Dokt.

Fe - ri - en blir vi
Skjön - he - den just i
Dren - ge.
Fa - re.
f La la la la la
La la la la la

Se kun paa
Frk. Det maa jeg
mig!
tro.
Er man tvær, og
Men vi hjæl - pes
si - ger Nej,
ad, vi to,
Spa - sen vil dog ha' sin
vi skal tap - pert os for -

Gæn - ge
sva - re Alle. Ja tu - sind
den gaar, om end De
Løj - er,
fin - der det grovt, i
ven - te vi kan naar
gjen - nem Væg og
Dok - to - ren fö - rer
Loft!
an -

Allegretto.

Jydsk Bondevise.

III.

Jörgen. 1. Se Hu - set jo fra
 Fruen. 2. Ja tænk dog paa: en
 Fruen. 3. Men hör nu Jör - gen
 Jörgen. 4. Se han er stor i

Top til Taa blev pud - set til hans Æ - re, og Dag og Nat jeg tænkte paa, hvor - dan han kun - de
 saa - dan Mands For - tje - ne - ster er store, og han har væ - ret u - den - lands, og ej for sig at
 med For lov. Jör. Ja sig kun, hvad De lyster. Fr. Man paa - staar du har væ - ret grov mod ham og mod hans
 Fugles Flok og skræmmer let dem al - le, og Spurv og Sva - le tro - lig nok ham Hr. Profes - sor.

væ - re, men da han kom ja da saa Skam jeg tab - te Ap - pe - ti - ten. For er der no - gen
 mo - re. Jör. Ja der - i stik - ker det kanske, skjönt No - get er der un - der. Sig; fin - der De ham
 Süster. En saa - dan Adfærd den er fæl. Pro - fes - sor' maaman æ - re. Jör. Ja gaa De kun, jeg
 kalde. Men selv om han er en höjlærd En, der ble - rer sig og kryr sig. Jeg ta'r ham i hans

Stads ved ham, kan jeg sgu ik - ke hitt 'en.
 pæn at se? Fr. Ja nu har jeg ik - ke Stun - der.
 ved nok selv, hvor le - des jeg skal væ - re.
 Nak - ke - ben, saa tænker jeg vel, han dyr sig.

Andante.

„Herr Aldebrand han rider.“

IV.

Knud. 1. Til	al - le	Ver - dens	Kan - ter han	dri - stig sig be -
Dokt. 2. Han	stod, hvor	Rhi - nen	spil - ler med	Schwei - zer - klip - per
Knud. 3. Han	löf - ted	Van - drings	sta - ven og	o - ver Bjer - get
Dokt. 4. Han	sta - dig	smur - te	Hæ - le fem	he - le Aar i
Dokt. 5. Men	saa i	Ka - ri	e - re han	lööb til Tydsk - land

gav. Dokt. Han	red paa	E - le	fan - ter. Kn. Nej,	der faldt han nok
Boldt. Knud. Men	tab - te	si - ne	Bril - ler, da	ned han sku - ed
skred. Dokt. Han	krav - led	op paa	Ma - ven, Kn. Og	gled paa Ryg - gen
Træk. Knud. Til	Tyr - ken	selv den	fæ - le han	vo - ve - de sig
hen. Knud. Ja	der stöd	han i	Læ - re, som	Flos - kel - ma - ger -

af. Men	vi - de	gik hans	Ba - ne til	Hest, i Vogn og
stolt. Dokt. Og	stok - blind	lööb nu	Man - den i	mod St. Got - hard
ned. Sin	Frak - ke	slemst han	flaa - de, men	dog I - tal - jen
kjæk. Dokt. I	Ha - vet	hist, det	sor - te, han	vad - ske - de sin
svend. Dokt. Han	pak - ked	si - ne	Byl - ter og	kom saa hjem paa

Ka - ne, Dok. Og	pr. Te - le - graph.	
Pan - den, dog	Got - hard han	holdt.
naa - de, Dok. Og	Pa - ven du	ved.
Skjor - te, saa	blev den som	Blæk. <i>f</i>
Styl - ter til	Dan - mark i	gjen.

Andantino.

V. *f*

Inger. 1. Ak nu er han at - ter
Kammer. 2. Nu jeg paa en Bænk har
Fröken. 3. Alt i Or - den er mit
Kammer. 4. Nej end nu har ej han

gaat sin Vej,
faat hamsat,
To - i - let,
Bla - detvendt,

her jeg ham fin - der ej,
nu har han Skrif - tet fat.
nu er jeg gan - ske net.
ak ja! jeg er saaspændt. Frök. Ak mon han

Har jeg for - nærmet ham monstro?
Alt han i Ny - del - sen er væk,
Nu kan jeg hil - se paa min Ven,
mig e - rind - rer mer?

Ak, el - ler er han li - ge fro?
se hvor han slu - ger hvert et Træk
hvis han er kommen hjem i gjen,
Nej nej, jeg in - gensteds ham ser.
luger.

Gid jeg blot u - den Sky
Ja ja, jeg sik - kert ved,
Længsel har fyldt min Hu
Frk. För var han tro som Guld.

kun - de rig - tig med ham
det er Mad, som vil ham
o, saa skal vi at - ter
Doghvad hjæl - per det at
Kammerr.

ta - le!
sma - ge.
mü - des!
ven - te? Frök. Var blot den - ne Gang mig

Vaag - net er min gam - le
Dog mens Öj - et gaar mod
Ak jeg svæver mel - lem
ven - te? Frök. Var blot den - ne Gang mig

Sorg paa - ny,
Bla - det ned,
Haab og Gru,
Lyk - ken huld.

ak mit Hjer - te det er
bræn der jeg af U - taal
ar - me Hjer - te! du er
O min Gud, jeg er saa

tungt som Bly.
mo - dig - hed.
svagt end nu!
læng - sels - fuld!

Alle tre.

Allegro.

VI. **Frk.** **Jörg.**

Jörg. 1. Fru. 1. jeg ved, hvemder gjorde de Knuder, for det var Profes. so. ren. Slud. der! Omme bag Buske. ne.
Frue. 2. In. ger, saahör, hvad mig gy. se. lig smærter. Nej jeg vil for. tæl. le. Hvad er der! In. gen Skanda. le nu!

Jörg. traf jeg ham lu. skende, just som fra Vind. vet han drat. **f** **Fru.** Men er du be. sat! Jo jeg
Jörg. Jo jeg vil ta. le nu, Fröknenskal först hö. re mig. **Fru.** **Frk.** **Jör.** Men, hör nu maa jeg Jamen

kjendte hans Hat. Han er ej rin. ge, den Fyr, han kansprin. ge, som den bed. ste Kat. **Frk.** Pletfri er min
jeg vi. ser Vej. Hör lad mig si. ge. Lad værmed at skri. ge! Det forstaar jeg ej. **Frk.** Al den Sorg og

Fr. Broders Æ. re, han var al. drig saa forflöjn, Nej saa maa det Sal. ling væ. re. **Jörg.**
den For. træd, som her er vakt, har De. res Bror... Knud hvor. dan? Ja, han er rædsom, tro mit Lögn.

Fr. Frække Knægt! Hold Tand for Tun. gen! **Jör.** Jo det er i Tyr. kens Smag, han har ud af Vindver sprungen för i
Fr. Bit. ter Sorg mit Hjer. te presser, Hvad har Knud for brudt? o tal! Nej det er jo den Profes. sor, som er

Dag. **Fr.** Du min Gud og Skaber! **Frk.** Fast jeg Mælet ta. ber. **Frk.** Vildsom staar jeg, hvor. dan faar jeg Lys i denne Sag?
gal. **Fr.** Tys! der er din Fa. der. Vi som in. tet la. der. **Jör.** Det forstaar jeg, saa. dan faar jeg Lys i denne Sag?
Frk. Alle fire. **Frk.** Stil. le, stil. le! Snildt vi vil. le dölge ham vor Kval.

Allegretto moderato.

VII.

Frk. Har De glemt, da Ynglingens Aar De med fy - rig Sjael Dem nærmed? Har De glemt, da sødt De svar med i den ly - se Vaar? Knud. O, min Vaar i Taa - ger henrandt, knapt et Sol - glimt var at fin - de. Frk. Mon da rent af De - res Min - de Sla - gel - se for - svandt? Her vi mö - des at - ter, ej mit Bryst blev koldt. Knud. Ja, jeg nu Dem fat - ter, jeg en Ven be - holdt. Frk. Ja, i Nød og Kla - ge, naar Dem Al - le fly, O, saa kald til - ba - ge Sla - gel - se paa ny! O, saa kald til - ba - ge Sla - gel - se paa ny!

Andante.

Solc. (Lönhammet 4)

VIII.

Knud.1. Jeg har læst... Fr. De har
 Knud.2. O, saa tal, o saa
 Knud.3. De - res Ord, De - res

læst? Knud. I mit In - dre. Jeg har drømt, ak! en Drøm var det blot, thi min
 tal tör jeg vo - ve? Er der Haab? er der Haab for mig her? Fr. Ja jeg
 Ord mig be - vin - ger, al min Nöd, al min Nöd er for bi, jeg vil

Sorg, Fr. De - res Sorø kan jeg lin - dre. De for Knud. staar? Fr. Jeg for - staar Dem saa
 tror, Knud. O De tror! Fr. Jeg tör lo - ve, at hun har, Kn. At hun har, Fr. Dem saa
 straks. Fr. De vil straks, Kn. Hen til In - ger, De gaar Fr. bort, Kn. Jeg gaar bort for at

godt, Jeg for staar, jeg for - staar Dem saa godt.
 kjær, at hun har, at hun har Dem saa kjær.
 fri, jeg gaar bort, jeg gaar bort for at fri.
 han gaar bort, han gaar bort for at fri.

Moderato.

F. David. „Volliger, hirondelles!“

IX.

Knud.1. O, hvad vak - te din Vre - de? Jeg ud - hol - der det
Knud.2. Alt - saa bort man mig ja - ger? Og Du stan - ser mig

ej! Straf mig! se jeg er re - de! Lad mig ej læn - ger
ej? Inger. Nej, her man Dig kun pla - ger, gaa did, hvor Hjør - tet

rit. *a tempo*

be - de! Se paa mig, se paa mig, se paa
dra - ger! langt fra mig, langt fra mig, langt fra

1. 2.

mig! mig!

pp

Moderato.

C. M. v. Weber. „Preciosa.“

X. *f*

Jörgen. Nu slog den ti, Alle. Nu slog den
Kammerr. I Ha - vens Krat, Alle. I Ha - vens

ti, ja Ven - ner nu skil - les vi
Krat, skal Fre - den faa Lov til at

ad. Doct. Den er for - bi, Alle. Den
bo. Doct. Got nat! God - nat! Alle. God

er for - bi, den Dag, som jeg hil - sed saa
nat! God - nat, og. sov da med Fug - len i

glad!
Ro!

Andante.

XI.

Ing. 1. Brat min Længsel ned mig drev; Knud jeg saa til ba. ge blev. Jeg maa hvad det saa skal gjæl-de,
 Prof. 2. Ned hun i - led i en Fart. det var In-ger, det er klart, Jeg maa end i Af-ten - luf - ten
 Frk. 3. Sal - ling er her end, jeg tror, jeg maa si - ge ham'et Ord, Maanensom saa yn - dig skin - ner

straks ham om min An - ger mel-de. Nys jeg var saa kold og tvær, og han tog sig det saa nær.
 ta - le hen-de til For-nuf-ten; skjøndt hun för sig gjor - de stiv, er hun vist - nok re - cep-tiv.
 vist om Sla-gel se ham minder; Ta - lengaar saa mildt og glat i den ly - se Somnernat.

Hej-da Knud! hej-da Knud! jeg mig vo - ver længer ud.
 Fröken tyst! Fröken tyst! Vist jeg ved, hun var her nys.
 Sal-ling hej! Sal-ling hej! Han er vist gaat denne Vej!

Allegro.

„Allerschönster Engel.“

XII.

Dokt. 1. Kom nu, kom nu, Sal-ling, Pla-nen er i Gang! Vor kjæk-ke Daad, o Kammerraad! skal
 2. O, jeg ser dem al - le, „Raaden“ rent per-plex! mens Fru - en vel vil gjö-re Spræld og

bry-de Din Tvang; ja det bli-ver mag - ni - fik, skjult vi her skal staa paa Kig, og
 brö-le för seks; Og Pro-fes-sor'n hvid som Kridt, paa Max-i - mer rent fal - lit, og

Kvin-de - hyl det er min Liv - mu - sik,
 Frök'nen, tænk Dem blot, i Nat - ha - bit!

Allegretto quasi Andantino.

P. Heise. „I Haven, i Skjul.“

XIII

Kn. 1. Da ny - lig jeg sad med mig selv i Strid ramt af et Lyn, da
 2. Som Søster hun hjalp, dog end nu et Savn föj - ed sig til: Jeg
 3. Saa lön - ligt jeg gaar un - der Lin - des Læ In - ger med dig, mens

stil - led paa ny sig min Barn - domstid klart for mit Syn. Jeg skued en Glut som en let lil - le Fugl,
 gav hen - de hel - ler et bed - re Navn, hvis hun blot vil. Ing. Hun vil af din Kum - mer for ja - ge hver Rest,
 duf - ten - de Min - der fra hvert et Træ strøs paa vor Vej. Ing. Ja, herligt i Glands for vor Tanke skal staa

yn - dig og god, som for - dumbun at - ter i Lindens Skjul styr - ked mit Mod.
 hun har den voldt, giv mig kun det Navn som du li - der bedst, det gjør mig stolt.
 For ti - dens Skat, Dog hvad er dens Rigdom mod den - ne blaa, yn - di - ge Nat.
 Begge.

1. 2. 3.

Allegretto.

„Der gaar Dans paa Riber Gade.“

XIV

Dokt. 1. Se Nat - ten er saa mild og klar. Maa - nen blin - ker for - o - ven. Vi
 Jörg. 2. Ja har De Lyst, kan godt De gaa. Alle. Maa - nen blin - ker for - o - ven. Jör. For
 Knud. 3. Naa, In - ger kom! vi föl - ges vel? Alle. Maa - nen blin - ker for - o - ven. Ing. Ja

vandre til Lun - den, Par og Par, mens Mulmet bygger i Sko - ven og San - gengaar saa
 Mejer - sken jeg nok skal pas - se paa. Alle. Mens Mulmet bygger i Sko - ven Og Hjer - tet daa - res
 saa skal vi van - dre saa mangen Kveld. Mens Mulmet bygger i Sko - ven Og Hjer - tet slaar saa
 Alle.

net ud i Som - mer nat - ten. *f*
 let ud i Som - mer nat - ten. *ff*
 let ud i Som - mer nat - ten. *Fine.*